

महापा

“तस्य चान्येऽपि दिङ्मागा बहुवचनयुगलिनः ।
अज्ञानो वामनश्चैव महापापश्च सुप्रभः ॥”
श्री, लक्ष्मीकोटिचंख्या ॥ इति लीलावती ॥ (यथा,
महाभारते । २ । ६९ । ३ ।
“अयुतं प्रयुतं चैव पद्मं खल्वेवमप्याहुर्दम् ।
शुक्लश्चैव महापापं निखल्वं कोटिरेव च ॥”)
शुक्लपद्मम् । इति रत्नमाला ॥
महापातकं, श्री, (महदतिशयितं पातकम् ।)
पापविशेषः । तत्तु पञ्चविधम् । यथा,—
“ब्रह्महत्या सुरापानं स्तन्यं गुर्वङ्गनागमः ।
महान्नि पातकान्याहुः संसर्गश्चापि तैः सह ॥”
इति मानवे ११ अध्यायः ॥
“महापातकं चिह्नं चमनम्सु जायते ।
वाघते वाधिरूपेण तस्य कृष्णादिभिः समः ॥”
इति शातातपीयकर्मविपाकः ॥
“तुलामकरमेधेषु प्रातःस्नानं विधीयते ।
हविष्यं ब्रह्मचर्यं च महापातकनाशनम् ॥”
इति मलमासतत्त्वम् ॥
“कृष्यति मङ्गलं नाम यस्य वाचि प्रवर्षते ।
भस्मीभवन्ति राजेभ्यः । महापातककोटयः ॥”
इति पुराणम् ॥
महापातकी, [न] त्रि, (महापातकमस्य-
स्त्विति । महापातक + इनिः ।) पञ्चप्रकार-
महापातकयुक्तः । स च पतितः । यथा,—
“महापातकिनो ये च पतितान्ते प्रकीर्णिताः ।
पतितानां न दाहः स्यान्नान्वैर्दिग्गोस्त्रिसन्धयः ॥
न चायुपातः पिच्छो वा कार्यं आहादिकं
कचित् ।
एतानि पतितानाम् यः करोति विमोहितः ॥
तत्र कृष्णहयेनेव तस्य शुद्धिर्न चान्यथा ॥”
इति शुद्धितत्त्वधृतविष्णुपुराणवचनम् ॥
पारिभाषिकमहापातकी यथा,—
“कृतप्राचप्रतिष्ठा च नीचैर्यो प्रतिमां हिनः ।
दुर्गां न प्रब्रमेदयस्तु स महापातकी स्तुतः ॥”
इति देवीपुराणे आसनारहस्यवादः ॥
अपि च ।
“पितरं मातरं भावं गुरुपत्नीं गुरुं परम् ।
यो न पुण्याति कापन्थात् स महापातकी
शिवः ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते गणपतिखंडे ४४ अध्यायः ॥
(यथा च महानिर्व्यायतन्ने । ३ । ६२ ।
“जातिभेदो न कर्मैवः प्रसादे परमात्मनः ।
योऽशुद्धबुद्धिं कुरुते स महापातकी भवेत् ॥”)
महापापं, श्री, (महच्च तत् पापश्चेति ।) महा-
पातकम् । यथा,—
“महापापं सर्वं स्यात् तदङ्गं पापपातके ।
दद्यात् पापेषु वृष्टांश्च ज्ञात्वा वाधिवनाजलम् ॥”
इति मलमासतत्त्वम् ॥
महापारेवतं, श्री, (महच्च तत् पारेवतश्चेति ।)
बलवृत्तविशेषः । वडा पारेवत इति हिन्दी
भाषा । तत्पर्यायः । स्वर्गपारेवतम् २ साम्ना-
विषम् ३ खारिकम् ४ रक्तदैवतकम् ५ वृहत्-

महापु

पारेवतम् ६ हीपणम् ७ हीपखूर्णम् ८ ।
अस्य गुणाः । मधुरत्वम् । बलकारित्वम् ।
पृष्टिवर्द्धनत्वम् । वृष्यत्वम् । मूर्च्छाभमन्नत्वम् ।
पारेवतादधिकगुणत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
महापाशः, पुं, (महान् पाशोऽस्य ।) यमदूत-
विशेषः । इति वृहद्भूमिपुराणे ५६ अध्यायः ॥
(महांश्चासौ पाशश्चेति ।) वृहत्पाशश्च ॥
महापासकः, पुं, (पसति वाघते निराकरोति
परकाशेभ्यरादिकमिति । पस् + क्तुल । ततः
महांश्चासौ पासकश्चेति ।) बुद्धिभिक्षुकः ।
तत्पर्यायः । चैलुकः २ आमखेरः ३ प्रव्रजितः
४ गोमीनः ५ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (महो-
पासक इति पाठः कुञ्चित् वृत्तते ।)
महापिच्छीतकः, पुं, (पिच्छीं तनोतीति । तन् + चः
संज्ञार्थे कन् । ततः महांश्चासौ पिच्छीतक-
श्चेति । पिच्छाकारफलत्वात्स्य तथात्वम् ।)
कृष्णवर्णमहामदनवृत्तः । तत्पर्यायः । वाराहः
२ । अस्य गुणाः । श्रेष्ठत्वम् । कटुतिक्तस-
न्वितत्वम् । कृद्गन्त्वम् । कफहृद्दोग्दोषनाशय-
शोधनत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥
महापिच्छीतरः, पुं, (महांश्चासौ पिच्छीतर-
श्चेति ।) वृत्तविशेषः । पेडिरा इति हिन्दी
भाषा । तत्पर्यायः । श्वेतपिच्छीतकः २ कर-
हाटः ३ चुरः ४ शककोवतः ५ शरः ६
पिच्छीतरः ७ । अस्य गुणाः । कषायत्वम् ।
उष्णत्वम् । त्रिदोषशमनत्वम् । चर्मरोगाप-
हत्वम् । विशेषात् रक्तदोषनाशित्वञ्च । इति
राजनिर्घण्टः ॥
महापीलुः, पुं, (पीलति प्रतिवृत्ते विषपित्तादिक-
मिति । पील + ङगयादयञ्च ॥ उभा० १ । ३८
इति कुः । ततो महान् पीलुरिति कर्मधारयः ।)
पीलुवृत्तविशेषः । तत्पर्यायः । वृहत्पीलुः २
महाफलः ३ राजपीलुः ४ महावृत्तः ५
मधुपीलुः ६ । अस्य फलगुणाः । मधुरत्वम् ।
वृष्यत्वम् । विषनाशित्वम् । पित्तप्रशमनत्वम् ।
वृष्यत्वम् । आमन्नत्वम् । हीपणीयकत्वञ्च ।
इति राजनिर्घण्टः ॥
महापुराणं, श्री, (महच्च तत् पुराणश्चेति ।)
एकादशलक्षणयुक्तयासप्रणीताष्टादशसंख्यक-
पुराणविशेषः । तस्य लक्षणं यथा,—
“वृष्टिश्चापि विष्टिश्च स्थितिकीवाच पाल-
नम् ।
कर्मणां वाचना वार्ता गदनाश्च क्रमेण च ।
वर्णनं प्रणयानाश्च मोक्षस्य च निरूपणम् ।
उत्कीर्तनं हरेरेव देवानाश्च पृथक् पृथक् ।
दशाधिकं लक्षणञ्च महतां परिकीर्तितम् ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजन्मखंडे ३२ अध्यायः ॥
(अष्टादशमहापुराणानां विशेषविवरणलक्ष-
णादिकं पुराणशब्दे द्रष्टव्यम् ।)
महापुरुषः, पुं, (महांश्चासौ पुरुषश्चेति ।)
श्रेष्ठतरः । (यथा, श्रीमद्भागवते । ६ । १२ । २० ।
“भवानतामोन्मायां वै वैष्णवीं जनमोहिनीम् ।

महाप्र

यद्दिवायासुरं भावं महापुरुषतां गतः ॥”)
नारायणः । यथा,—
“ध्येयं सदा परिभवन्नमभीष्टदीर्घं
तीर्थासुरं शिवविरिचिनुतं प्रारग्यम् ।
भृत्पार्थिवं प्रणतपालभवाभिपीतं
वन्दे महापुरुषं । ते चरणारविन्दम् ॥
त्वका सुदुखजसुरेक्षितराग्यजर्षी
धर्मिष्ठ आद्येवचसा यद्गाहरग्यम् ।
मायासुगं दयितयेक्षितमन्वधाव-
वन्दे महापुरुषं । ते चरणारविन्दम् ॥”
इत्याहिकतत्त्वधृतश्रीभागवतम् ॥
महापुरुषदन्ता, श्री, (महापुरुषस्य दन्ता इव
सूत्रानि यस्याः ।) श्रुतसूत्री । इति रत्न-
माला ॥ (विवरणमस्याः श्रुतसूत्रीशब्दे ज्ञात-
व्यम् ॥)
महापुरुषदन्तिका, श्री, (महापुरुषदन्ता +
स्वार्थे कन् । स्त्रियां टाप् चत इत्वञ्च ।) महा-
श्रुतावरो । इति राजनिर्घण्टः ॥
महापुष्या, श्री, (महत् प्रशक्तं पुष्यमस्याः ।
स्त्रियां टाप् ।) अपराजिता । इति शब्द-
चन्द्रिका ॥ (यथा, सुश्रुते उत्तरतन्त्रे ५४
अध्याये ।
“दर्भपुष्या महापुष्या प्रसूनाचिपिटाक्षयाः ॥”
महापुष्यविशष्टि, वि ।)
महापृष्ठः, पुं, (महत् विपुलं पृष्ठमस्य ।) उदुः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ त्रि, वृहत्पृष्ठश्च ॥
महाप्रकृतिः, श्री, (महती श्रेष्ठा प्रकृतिर्जग-
न्मूलकारणम् ।) दुर्गा । यथा,—
“चित्तश्चैतन्यभावाद्वा चेतना वा चितः
स्तुता ।
महान् आद्य स्थिता सर्वं महा वा प्रकृति-
र्मेता ॥”
इति देवीपुराणे ४५ अध्यायः ॥
महाप्रभः, त्रि, महती प्रभा यस्येति । अतिशय-
दीप्तियुक्तः । (यथा, हरिवंशे भविष्यपर्वणि ।
२६ । १२ ।
“ततश्चक्रं महाचोरं सहस्रारं महाप्रभम् ॥”)
महाप्रभा, श्री, (महती चासौ प्रभा चेति ।)
महती दीप्तिः । यथाः महाप्रभात्वावच्छिन्ना-
भावोऽन्वकारः । इति सामान्यलक्षणार्थं जग-
दीशः ॥
महाप्रसुः, पुं, (महांश्चासौ प्रसुश्चेति ।) पर-
मेश्वरः । यथा,—
“वन्देऽनन्ताहुतेभ्यं श्रीचैतन्यं महाप्रसुम् ।
नीचोऽपि यत्प्रवादात् स्यात् सदाचारप्रव-
र्तकः ॥”
इति हरिभक्तिविलासे ३ विलासः ॥
“अनन्तमद्भुतचक्रवितर्कं येनैतन् प्रभावे यस्य तं
यतो महाप्रभं परमेश्वरम् ॥” इति तट्टीकायां
जीवगोखामी । श्रीचैतन्यः । यथा,—
“सोऽयं नीलगिरीश्वरः सविभवे यात्रा च
सा गुह्यिचा